

forslaget og om dettes Betimelighed« (om et enkelt Medlems Betæneligheder se straks ndfr.) — nogle enkelte Ændringer, om hvilke det i Betænkningen siges, at ingen af dem er af principiel Natur, og at de væsentlig kun tjener »til at klare og fuldstændiggøre nogle Punkter i Forslaget«. Der ind-sattes saaledes en udtrykkelig Bestemmelse om, at det er »ved Bevilling paa Finansloven«, at Ministeriet skal kunne erhverve for det offentlige en Bygning, som Ejeren tænker paa at nedrive, men som menes at burde bevares. Endvidere blev Hovedregelen i Lovforslagets Begyndelse omformet saaledes, at det dog ikke skal være helt udelukket, at en Bygning, der er yngre end 100 Aar, optages paa Fortegnelsen. Endvidere er der aabnet en Udvej for Ejeren til at faa sin Bygning henlagt under Nationalmuseet som fredet Mindesmærke, hvis han skulde foretrække det fremfor at bekoste Udgifterne ved dens Istandsættelse. — Et Mindretal (Brorsen) nærede vel nogen Betænelighed ved Lovforslaget med Hensyn til de finansielle Ofre, der her kan kræves af Staten. »Da imidlertid Rigsdagen til enhver Tid, ved at være i Stand til at nægte Bevilling, faar afgørende Indflydelse paa Lovens Udførelse i Praxis, kan Mindretallet anbefale, at Lovforslaget føres til videre Behandling i Rigsdagen«.

I den af *Landstingets* Udvalgs Formand afgivne Beretning anføres, at Udvalget, der blev nedsat den 14. Februar 1917, har holdt flere Møder, har søgt forskellige Oplysninger og »ved en Tur omkring i København har taget flere af de Bygninger i Øjesyn, der foreslaas bragt ind under Loven«. »Da en Lovgivning paa dette Omraade imidlertid er af en ny Art, har Udvalget ikke kunnet tilendebringe sine Overvejelser i denne Samling«.
